

*liepnozame
sims*

Teatro salė A.Jakšto g.9, Vilnius (buves Vaidilos teatras)

NUOŠIRDŽIAI DĒKOJAME

Už bendradarbiavimą su NEIĞALIŪJŲ NAUJUOJU TEATRU kuriant dramos teatro tradicijas Lietuvos kultūroje, formuojant pilietinės visuomenės vertybes, skatinant neįgaliųjų integraciją į kultūrinį Lietuvos gyvenimą dėkojame:

Lietuvos Respublikos Prezidentei Daliai Grybauskaitei už tikėjimą mūsų tikslu ir pagalbą, įsteigiant neįgaliesiems darbo vietas;

LR Kultūros ministerijai, Kultūros rėmimo fondui (KRF), Lietuvos kultūros tarybai už paramą kuriant kultūros vertybes, plėtojant profesionalųjį meną tarp neįgaliųjų;

Lietuvos darbo biržos, Vilniaus teritorinės darbo biržos (prie LR SADM) darbuotojams už bendradarbiavimą ir nuolatines naudingas konsultacijas;

Vilniaus miesto savivaldybei už paramą įkuriant teatrinę studiją „Be įtampos“ (prie NNT) ir keliant neįgaliųjų menininkų profesinį meistriškumą, SRTF už paramą, skleidžiant gerą patirtį. Dėkojame savo mieliems partneriams už patalpas, kuriose galėjo gimti ir augti stebuklas – teatro menas;

LMTA, teatrams, kultūros centrams, visai kūrybinei grupei: režisieriams, aktoriams, scenografams, kostiumų dailininkams, šviesų režisieriams, grimuotojams, fotografams už skatinimą augti ir kurti, už dalijimąsi su mumis savo patirtimi;

UAB, bendrovėms, privatiems rėmėjams už materialinę paramą, reikalingą spektaklių pastatymams.

Taip pat džiaugiamės ir dėkojame didelei grupei savanorių, negailėjusių savo jėgų – be jų jaunatviškos energijos nebūtumėme atlikę savo darbų;

Ačiū už tai, kad esate, už Jūsų geranoriškumą ir pagalbą. Jūsų dėka teatro kūrybinė veikla ne tik pateisino, bet ir pranoko mūsų, žiūrovų ir visų bendraminčių viltis. Dėkojame už Jūsų entuziazmą ir meilę teatrui.

Ačiū Jums visiems, brangieji mūsų teatro draugai!

NEIĞALIŪJŲ NAUJOJO TEATRO kolektyvas

**„Tikrasis teatras turi ne pramoginį tikslą. Jis yra gyvojo žmogaus anas pasaulis, jo dangus, pragaras ir skaistykla...“
Juozas Miltinis**

1-oje eilėje sėdi: Algirdas Vladislovas Šalkauskas; Janina Babraitytė.
2-oje eilėje stovi: Mantas Zemleckas; Liudvikas Vysockis; Žydrūnė Dragūnaitytė; Artūras Bardzilauskas; Lina Mažinskytė; Lukas Gedvila; Edmundas Valenta; Monika Nemanytė; Vladimiras Krutikovas; Svetlana Laima Zemleckienė; Olita Škikūnienė; Algis Jakučionis; Darius Banelis; Oleg Dlugovskij; Angelė Semaškienė; Božena Burokienė; Vilma Zdanevičienė; Laima Čiurinskienė; Rasa Šlepetytė.

NAUJASIS TEATRAS – KULTŪROS IŠŠŪKIS

Naujasis teatras, vienintelis neįgaliųjų teatras Lietuvoje, buria neįgaliuosius bei sveikus menininkus profesionaliam kūrybiniam darbui teatro scenoje.

Teatras, įkurtas 2008 m., siekia būti atviras naujovėms, įvairiems kultūriniais eksperimentams, nėra „prisirišęs“ prie vieno režisieriaus ir konkrečios komandos. Ypatingas dėmesys skiriamas spektaklių kokybei ir meninei vertei.

Savo simboliu pasirinkęs feniksą, iš pelenų nuolat atgimstantį paukštį, teatras liepsnoja įkvepiančia kūrybos ugnimi ir kursto kiekvienam duotą Dievo kibirkštį.

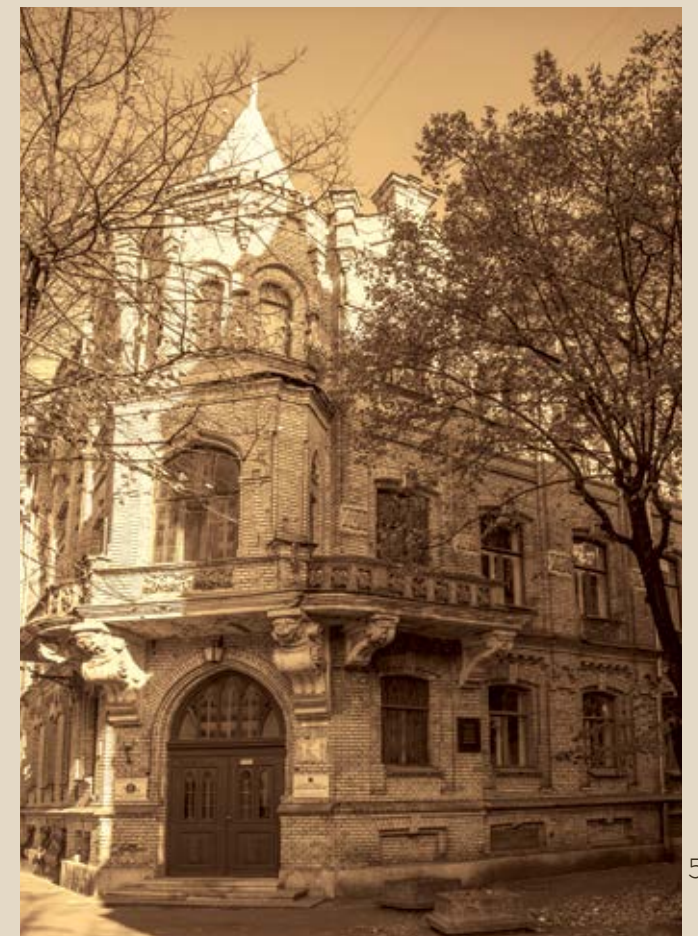
Naujojo teatro misija – prikelti kiekvieno žmogaus sielą gyvenimo pilnatvei ir skatinti neįgaliųjų integraciją į kultūrinį Lietuvos gyvenimą, per kūrybą bendrauti su visais ir mažinti atskirtį visuomenėje. Teatras čia kuriantiems žmonėms dovanoja unikalią patirtį, kuri suteikia naujus vaidmenis tiek scenoje, tiek gyvenime. Neįgalieji čia jaučiasi įvertinti, saugūs, išreiškia save kaip puikūs aktoriai ir lygiaverčiai žmonės. Kartu dirbant būta džiaugsmo ir liūdesio ašarų, net kančios akimirku tam, kad taptumėm tyresni ir švaresni prieš žiūrovą.

Per šešerius kūrybos metus žiūrovams pristatyti jau 9 įvairių žanrų ir stilių spektakliai, linksmi ir rimti, suaugusiems ir vaikams. Anot teatro vadovės Svetlanos Laimos Zemleckienės, jos kolektyvas su-

teikia žiūrovui vilties ir optimizmo, ko šiais laikais mums itin trūksta, „priverčia“ susimąstyti, pastebėti ne tik išorę, bet ir vidinius, daug gilesnius dalykus.

Naujasis teatras, įsikūręs Vilniuje, A. Jakšto g. 9 (buvęs Vaidilos teatras), savo spektaklius rodo Lietuvos miestų dramos teatruose, miestelių kultūros ir bendruomenės centruose, ugdymo institucijose.

Naujojo teatro aktoriai prieš kiekvieną spektaklį su dideliu jauduliu ir džiugiu nerimu laukia susitikimo su žiūrovais, tikraisiais ir nuoširdžiausiais kritikais, mūsų vertintojais.

NEĮGALIŪJŲ SOCIALIZACIJOS GALIMYBĖS: NEĮGALIŪJŲ NAUJOJO TEATRO ATVEJO ANALIZĖ

Tyrimo aktualumas.

Šiuo metu Lietuvoje veikia 13 valstybinių teatrų (iš jų 8 dramos, 2 lėlių, 3 muzikiniai) ir apie 20 nevalstybinių teatrų bei scenos menų struktūrų, kurių skaičius nuolat kinta. Teatrai moko tolerancijos, tikėjimo, kantrybės, bendravimo, bendruomeniškumo.

Teatrinio ugdymo tikslas – suteikti teatrinės ir estetiškos kompetencijos bei socialinės kultūrinės brandos pagrindus, reikalingus savarankiškai, kūrybingai bei atsakingai dalyvauti socialiniame kultūriniame gyvenime, tenkinti saviraiškos ir pažinimo poreikius. Dr. Vida Kazragytė teigė, kad tarp teatro kūrybos, žmogaus ugdymo bei asmens gyvenimo įgūdžių randama daug paralelių. Teatra kuria gyvo žmogaus balsas ir judesys, vaidinti – kaip ir gyventi, reiškia veikti, atlikti veiksmus gyvai, vientisai, motyvuotai, reaguoti į dirgiklius, prisiminti, įsivaizduoti, mąstyti, jausti natūraliai, nuosekliai ir logiškai elgtis pagal meninę logiką. Tačiau gyvenime žmogus ne visada geba būti harmoningas.

Lietuvoje gyvena 244 600 asmenų, gaunančių netekto darbingumo pensijas ar išmokas. Tai sudaro 7 proc. visų Lietuvos gyventojų.

Tyrimo tema aktuali ir nauja, nes nagrinėjama gabių teatrui neįgaliųjų integracija meninės veiklos kontekste kuriant darbo santykius. Tenka pripažinti, kad nepriklausomos Lietuvos metais įvyko ženklūs teigiami pokyčiai, įgyvendinant naują neįgaliųjų asmenų integracijos (inkliuzijos) strategiją bei taktiką. Dabartiniame valstybės raidos etape aktualu aiškintis tolesnės neįgaliųjų žmonių socializacijos optimizavimo galimybes, sudaryti vienodas sąlygas, siekiant geresnės gyvenimo kokybės, sukurti palankią fizinę ir informacinę aplinką, užtikrinančią galimybes dalyvauti savarankiškai ar su pagalba, priimant sprendimus ir juos įgyvendinant.

Bene svarbiausias gyvenimo kokybės rodiklis – darbas. Ir darbas ne pagal negalią, o pagal galimybes ir sugebėjimus. Gabiam menui neįgaliajam dirbti meninėje erdvėje – dovana ir patvirtinimas jo, kaip visaverčio žmogaus, ne gaunančio pašalpa, o užsidirbančio, kuriančio ir kūrybą dovanojančio kitiems.

Neįgaliųjų Naujasis teatras yra pirmasis, kuriame dirba ir kuria neįgalieji, ir kurie už darbą gauna atlygį.

Šis tyrimas pirmasis, todėl ši tema ir yra aktuali.

Tyrimo problema: kokios yra suaugusių neįgaliųjų socializacijos galimybės teatro meno srityje.

Tyrimo objektas: suaugusių neįgaliųjų socializacijos galimybės, įsidarbinus Neįgaliųjų Naujajame teatre.

Tyrimo tikslas: išsiaiškinti suaugusių neįgaliųjų socializacijos galimybes teatro meno srityje.

Tyrimo uždaviniai:

1. Teoriškai išnagrinėti pagrindinius suaugusių neįgaliųjų socializacijos principus.

2. Apžvelgti analogiškų tyrimų patirtį pasaulyje.

3. Nustatyti suaugusių neįgaliųjų, dirbančių Neįgaliųjų Naujajame teatre nuomonę apie socializacijos galimybes, įsidarbinus šiame teatre.

4. Nustatyti teatro meno srities ekspertų požiūrį į Neįgaliųjų Naująjį teatrą.

Tyrimo metodai.

Teoriniai: psichologinės, pedagoginės bei teatrinės literatūros, socialinės integracijos dokumentų pasirinktąja tema sisteminė analizė.

Empiriniai: 8 teatro meno srities ekspertų interviu; 27 neįgaliųjų, dirbančių Neįgaliųjų Naujajame teatre, interviu.

Etnografinis: vadovės 6 metų dienoraštis.

Kiekybinis: procentinė duomenų analizė.

Kokybinė duomenų analizė.

Tyrimo išvados: Neįgaliųjų Naujasis teatras gali įgyvendinti pagrindinį neįgaliųjų žmonių socializacijos principą – sukurti vienodas sąlygas visiems dalyvauti visuomenės gyvenime. Darniai visuomenės raidai būtinas ne tik ekonominis, socialinis, bet ir kultūrinis veiklumas bei aktyvumas. Kūrybiniame procese asmuo atsipalaiduoja, nutolsta nuo egzistuojančios tikrovės, įgyja galimybę realizuotis kaip asmenybė, pajunta dvasios pilnatvę, yra stimuliuojamas labiau pasitikėti savo jėgomis, pasijusti vertingu. Kita vertus, tai skatina jį į realų gyvenimą pažvelgti optimistiškiau, išgrynina jo emocijas, įkvepia naujiems darbams. Tuo pasireiškia gyvenimo ir meno sandūra.

Taigi menas mus atitolina nuo gyvenimiškų rūpesčių, tuo pačiu gražina į gyvenimo realybę stipresnius, labiau savimi pasitikinčius, suteikia vilties, tikėjimo gėriu.

NEIĞALIŲJŲ TEATRINIO UGDYMO YPATUMAI

***„Išbaigtas kūrinys yra tas,
kurį sukuria didysis Kūrėjas –
Dievas, menininkas, žiūrovas.“
Šviesa Šulc***

Terminas „negalia“ šiais laikais su-
prantamas kaip „socialinis negalios mo-
delis“, kur pabrėžiami asmens gebėjimai
bendrauti su visuomene, o ne asmens
individualūs trūkumai (Barnes,
2003). Neįgaliųjų Naujasis teatras
buvo tiriamas kaip sėkmingai vei-
kianti socialinė įmonė, turinti
6 metų įdirbį, tad jau galima
spręsti apie ilgalaikį kultūrinės
ir socialinės integracijos poveikį
ne tik atskiriems individams, bet
ir plačiau – visai įstaigai, kuri
nuolat ugde neįgaliųjų vaidy-
bos gebėjimus ir savo kūryba
jau pelne visuomenės pripažinimą.

Teatredirbantys neįgalieji suvokia
save kaip aktoriai, kultūros dar-
buotojai, menininkai. Šiame moksliniame
tyrime sutelkiamas dėmesys į
aktorių ir jo siekius. Tai poziti-
vyvi, aukštų etikos standartų reflek-
sija, suvokiant, kad visi žmonės, net
jei jie paženklinti kaip neįgalūs ar
mažiau įgalūs, yra kūrybingi ir lygūs.
Tokių būdu teatras yra įgalinimo arena
ir saugi vieta sudėtingame pasaulyje,
kur neįgalieji menininkai gali jaus-
tis išlaisvinti nuo savo neįgalumo ir
rasti saviraišką aktorystėje. Tyrimas
taip pat negrinėjo ir atskleidė, kaip
keičiasi neįgalieji ir profesionalūs
menininkai, kurdami kartu. Menas su
neįgaliaisiais turi estetinį poveikį,
kuri formuoja kūnus, mintis, vaizduotę
bei aktorius, žiūrovus ir mokslininkus,
kad jie galvotų kitaip apie mus supantį
pasaulį, apie galias ir negalias.

Lietuvoje Neįgaliųjų Naujasis
teatras – tai išskirtinis fenomenas,

kuriame įgyvendinama kultūrinės
ir socialinės aplinkos sanglauda.
Teatras daugeliui čia dirbančių
žmonių suveikė kaip katalizato-
rius ir nulėmė teigiamus jų as-
meninius ir socialinius pokyčius:
paspartinio kai kurių asmenų svei-
kimo procesus, paskatino atkur-
ti socialinius ryšius, išugdė jų
savivertę, savarankiškumą, stiprybę
ginti savo teises, priešinant
galimai stigmatą ir diskriminaci-
jai, kai kuriuos paruošė sugrįžti
į sveikųjų darbo rinką. Daugelis
įtikėjo teatro jėga, kuri veikia
kaip terapija, psichosocialinė rea-
bilitacija, savitarpio pagalba,
griauna stereotipus, panaikina sve-
tumo baimę, suteikia naujus vaid-
menis tiek scenoje, tiek gyvenime
(visuomenėje).

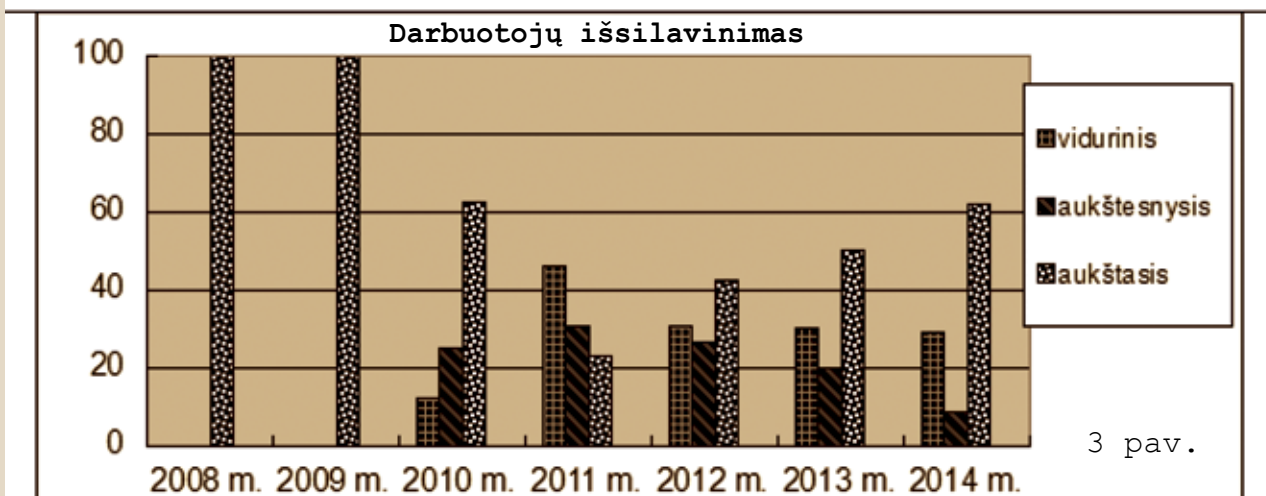
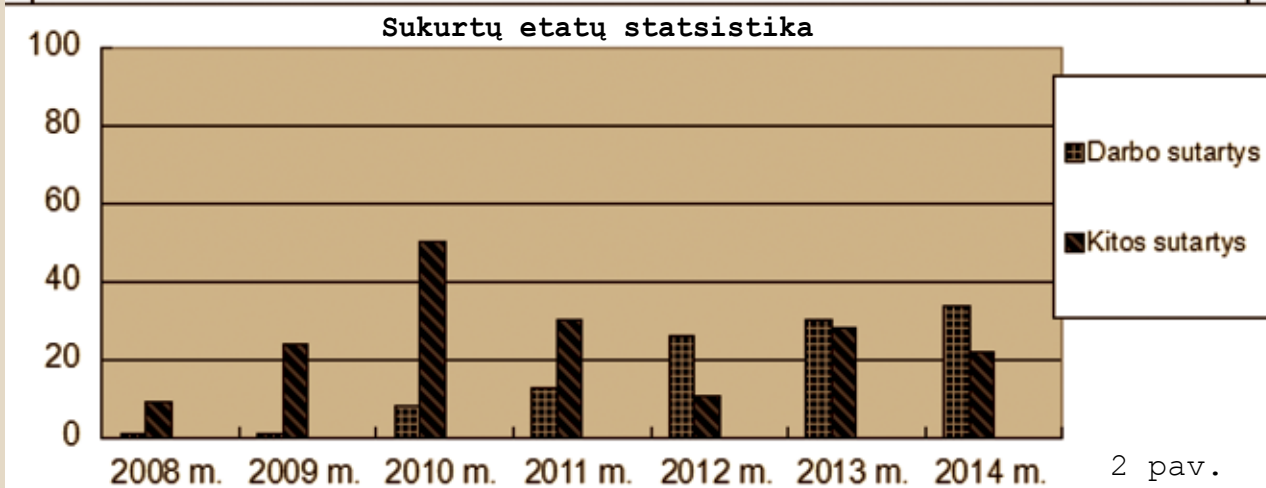
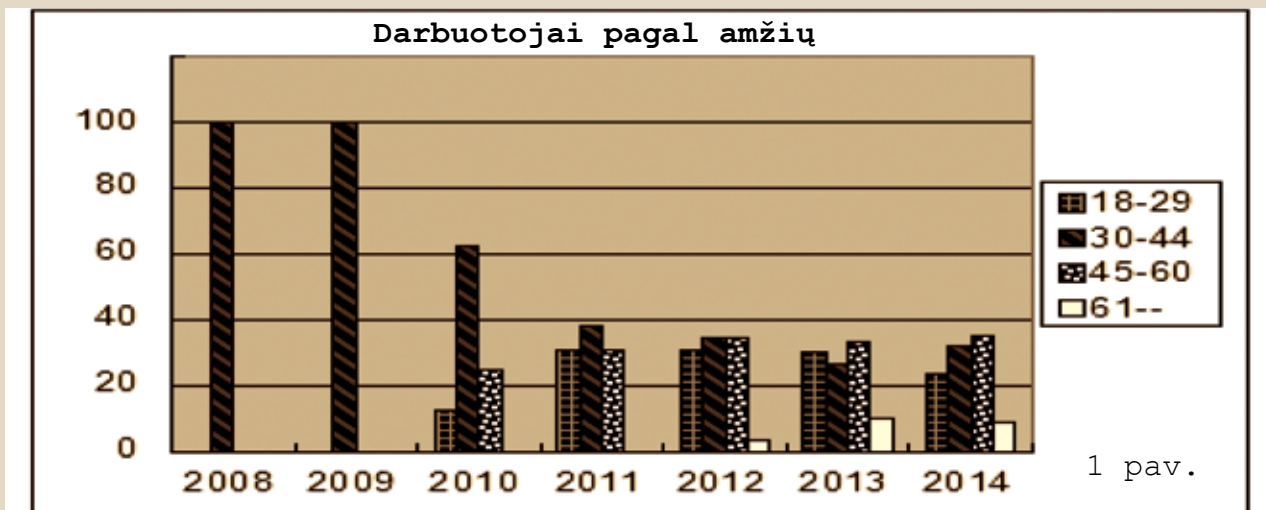
Teatras didžiulį dėmesį skiria
savo spektaklių profesionalu-
mui, bet taip pat jam rūpi ugdyti
visuomenės toleranciją, skleisti
bendražmogiškas vertybes, apgin-
ti „atstumtųjų“
teises, siekti
socialinio tei-
singumo.
Teatras – tai nuo-
latis ir gyvy-
bingas proce-
sas, prikelian-
tis gyvenimui ir
kūrybai.

NEIĞALIŪJŲ NAUJOJO TEATRO DARBUOTOJŲ STATISTIKA

2014 m. Neįgaliųjų Naujajame teatre įsteigti 27 etatai darbuotojams, turintiems negalia. Taip pat įdarbinti 2 sveiki darbuotojai (asistentai). 2008 m. ir 2009 m. buvo įsteigtas tik 1 (direktorius) etatas. Teatre dirba nemažai jaunuolių (1 pav.), kuriems šis darbas yra pirmas. Dirbdami teatre jie įgyja darbinių, profesinių, socialinių įgūdžių – tai veiksniai, skatinantys sėkmingą socializaciją. Gavus Neįgaliųjų socialinės įstaigos statusą (2010 m.), buvo pradėta steigti daugiau etatų (2 pav.); pagal

trumpalaikes sutartis (autorinės, paslaugų sutartys) įdarbinami sveiki profesionalūs menininkai, siekiant kelti profesionalumą teatre bei skatinti socialinę integraciją. Iš 3 pav. matyti, kad dauguma teatro darbuotojų turi aukštąjį išsilavinimą, tačiau dėl negalios jie negali gauti darbo pagal savo išsilavinimą ar pomėgius. Neįgaliųjų Naujasis teatras – galimybė neįgaliajam jaustis visaverčiu visuomenės nariu – dirbančiu ir kuriančiu – dovanojančiu savo energiją, talentą, patyrimą kitiems.

Artūras Šablauskas

Danutė Keturakytė

Dr. Egidijus Mažintas

Titas Varnas

„Neįgaliųjų meninė raiška - tai tiesiog visas pasaulis, kuris mums gali duoti labai daug galimybių geriau suprasti tiek save, tiek kitokius žmones.“
Oskaras Koršunovas

Alvyda Čepaitytė

Šviesa Šulc

Bronė Marija Braškytė

Angelė Šakalienė

NAUJOJO TEATRO REŽISIERIAI

Artūras Šablauskas (2008–2012): „Šis teatras - tai praktinis posakio „Neįgalus žmogus taip pat gali ir netgi sugeba!“ įgyvendinimas. Aktorių darbas scenoje nesiskiria - ir vieni, ir kiti kuria save atiduodami menui. Tik tenka, atsižvelgiant į negalia, parinkti pjesę“.

Danutė Keturakytė (2009–2013): „Kurti su Naujojo teatro kolektyvu man yra naujas išbandymas ir atgaiva sielai. Gera dirbti su žmonėmis, kurie trykšta tikėjimu ir viltimi, - nepaisant savo negalios. Šie žmonės viską gali. Mane žavi didžiulis jų noras kurti“.

Dr. Egidijus Mažintas (2010–2011): „Man lengva ir malonu dirbti su Naujojo teatro aktoriais, nes jų talentas nuolat auga ir suspindi it vaivorykštė. Esu susižavėjęs teatro ugdomuoju poveikiu jaunam žmogui“.

Titas Varnas (2010–2011): „Šiame teatre man ištis idomu dirbti. Labai graži šio teatro pati idėja. Šiais laikais apskritai nelengva kurti teatrus, bet gerai, kad yra entuziastų. Toks teatras irgi reikalingas ir jis atlieka savo funkciją“.

Alvyda Čepaitytė (2011–2013): „Dabar beveik visur - komercija: Neįgaliųjų teatre šito nebuvo. Žinoma, būdavo ir nemažai sunkumų, reikėjo atrasti tam tikrus režisūros sprendimus. Bet svarbiausia, kad dirbti su tokiais jautriais aktoriais labai malonu“.

Šviesa Šulc (2008–2014): „Mes visada siekiame, kad žiūrovą jaudintų menas, o ne negalia. Teatro pasirodymai tampa paskata žmonėms suprasti, kad ir jie gali labai daug, tereikia tik svajonės, tikėjimo ir ryžto. Teatras - galimybė meile pasidalinti su žiūrovu“.

Bronė Marija Braškytė (2013): „Teatras padeda integruotis į visuomenę. Lėlių spektaklis veikia kaip terapija, padedanti per personažus labiau išsilaisvinti, atpažinti savyje baimes, kompleksus ir juos įveikti“.

Angelė Šakalienė (2013–2014): „Iš pradžių net negalvojau, kad susidursiu su problemomis. Paskui pasakiau sau: nusiramink ir į jų poreikius pažvelk atidžiau. Naujasis teatras - ne tik susibūrimas... Žmonės turi tikslą - kūrybą. Svarbu įprasminti gyvenimą...“

Spektaklių akimirkos...

*„Aktorius - yra tas ypatingas žmogus, kuris scenoje ir kūrėjas, ir kūrinys.“
Juozas Miltinis*

NEGALIA NEATIMA TALENTO

Artūras Bardzilauskas, vadybininkas: „Kolektyvas buvo mažas, todėl reikėjo atlikti įvairius darbus: vienu metu būti aktoriumi ir administratoriumi, ir socialiniu darbuotoju. Buvo labai naudinga mokykla, kai per akimirką turėdavau iš aktoriaus virsti administratoriumi ir atvirkščiai.“

Žydrūnė Dragūnaitytė, aktorė: „Iš pradžių buvo nedrašu scenoje, nepasitikėjau savimi. Greitai pastebėjau savyje vykstančius pokyčius, pats gyvenimas tapo daug įdomesnis, spalvingesnis. Pamažu pradėjau suvokti: mano negalia negali man kliudyti būti visaverte akto-re.“

Irma Jokštytė, aktorė: „Mums, neregiam, reikia priprasti prie scenos, erdvės, kurioje vaidinam, mums reikia įdėti daugiau pastangų, bet mes galim tai padaryti. Teatre labiausiai ir pažinau save, o, svarbiausia, turėjau galimybę save išreikšti, padidėjo atsakomybė.“

Lina Mažinskytė, vadybininkė: „Darbas teatre leidžia man jaustis saugiai. Aš jaunas žmogus, kuris nori dirbti, bet niekada nedirbau oficialiai - neturėjau socialinių garantijų, o man tai yra svarbu. Čia visi supranta vienas kitą. O kitur - ne. Atsiguli į ligoninę ir... prarandi darbą.“

Andžej Matusevič, aktorius: „Teatras - tai mano gyvenimas, suteikta galimybė visapusiškai pasireikšti, atskleisti savo gabumus. Tik scenoje galiu pabėgti nuo kasdienių rūpesčių, pasinerti į kitokį pasaulį. Esu laimingas, jeigu mano vaidmuo padeda žiūrovui suprasti jo gyvenimo tikslą.“

Monika Nemanytė, projektų koordinatore: „Teatras mums - kaip gyvenimo būdas, kaip žmogiškumo mokykla. Čia jaučiamės saugiau ir laisviau nei kur nors kitur. Suprantame vieni kitus, kita vertus, vieni kitus ugdome skatindami labiau užjausti, akyliau matyti, jei reikia - padėti.“

Aurelija Steponkutė, arhyvarė: „Aš laiminga. Čia išmokau būti tvirta, nebijoti savęs, eiti pirmyn.“

Algirdas Vladislovas Šalkauskas, aktorius: „Žmogus turi tobulinti savo dvasines galias ir šis teatras tam padeda“.

Edmundas Valenta, šviesų režisierius: „Darbas teatre, tai iššūkis, neleidžiantis užsnūsti sielai ir atsipalaiduoti. Nuostabu, kai ant scenos, užsidegus šviesoms, užlipa kolegos, gyvenimo piligrimai, ir, nusipurtę kasdienybės dulkes, pavirstanuostabiais pjesės herojais. Ir už tai dėkingas likimui.“

Naujojo teatro atspindžiai...

„Gyvenimas trumpas - menas amžinas“ Hipokratas

IŠ PASAULIO PATIRTIES: NEIĞALIŲJŲ TEATRAI UŽSIENYJE

Kada kilo idėja kurti neįgaliųjų teatrus, tiksliai nustatyti sudėtinga. Iš dalies todėl, kad istorijos apie neįgaliųjų indėlį teatro meno vystyme dar niekas neparašė.

Šiuo metu profesionalių neįgaliųjų teatrų visame pasaulyje yra dvylika*, Lietuvoje tryliktasis. 1980 m. Jungtinėje Karalystėje ir Švedijoje buvo įkurti pirmieji neįgaliųjų teatrai - „Grajos“ [angl. *Graeae company*] ir „Mooms-teatern“, kurie pelnė tarptautinį pripažinimą. Tokie teatrai traktavo negalia kaip galingą ir pozityvią jėgą, o tokį požiūrį įkvėpė „Negalios menų sąjūdis“ (angl. *Disability arts movement*). Šis sąjūdis, žymiai platesnės kovos už lygias teises neįgaliesiems dalis, nepritarė vyraujančiam stereotipiniam požiūriui į neįgaliuosius kaip į bejėgius ar nelaimingus ir skatino kurti neįgalių žmonių patirtį atspindinčius meno kūrinius.

Negalia teatro kontekste nėra kliūtis, ji yra labiau skiriamasis bruožas, kuris gali būti pateikiamas kaip estetiškas ir teigiamas. Dauguma žiūrovų patyrė, kad teatro scena yra erdvė, griauanti tarp žmonių atsirandančias kliūtis. Scenoje jų negalios tiesiog dingsta. Tai keista, bet realu.

Neįgalaus dramaturgo John Belluso (1969-2006) nuomone, „negalia yra mažuma, prie kurios niekas nenori prisijungti, bet kiekvienas gali į ją patekti bet kuriuo metu. Yra daug su negalia susijusių baimių. Tad turime imtis misijos sumažinti

šią baimę, parodant neįgalių žmonių energingumą, savarankiškumą, nepriklausomybę, gyvenimo su negalia problemas bei iššūkius. Toks uždavinys būtų galingas pokyčių ir integracijos šaltinis.“

Teatro kritikas Matt Hargrave iš Northumbria (JK) universiteto, net trijuose žemynuose analizavęs ir palyginęs neįgaliųjų spektaklių kokybę bei įvairovę, teigia: „Neišdildomą išpūdį palieka tai, kad šie spektakliai peržengia teatro, kaip socialinės terapijos ar susibūrimo vietos, ribas - jie yra meno kūriniai. Spektakliams pavyko sukurti unikalią ir nedalomą meno, vaidybos bei scenografijos visatą.“ (Hargrave, 2009).

„Neįgalieji išsikovojo tribūną tarp kitų menininkų pasaulio teatre ir įrodė, kad neįgaliųjų teatras toks pat vertingas ir žiūrovų gerbiamas.“ Jenny Sealey, Grajų teatro meno vadovas, 2002.

* Vilniuje - ypatingas spektaklis iš Švedijos [interaktyvus]. Balsas.lt, 2007. Prieiga per internetą: <<http://www.balsas.lt/naujiena/174453/vilniuje-ypatingas-spektaklis-is-svedijos>>

*„Žmogus ne tik kuria teatrą - jis yra TEATRAS.“
Augustas Boalis*

Po premjeros. Iš kairės į dešinę: Valstybinio Mažojo teatro vadovė Greta Cholina, choreografas Sergejus Jerpyliovas, LR Prezidentė Dalia Grybauskaitė, aktorius Mantas Zemleckas, Naujojo teatro vadovė Svetlana Laima Zemleckienė, režisierius Artūras Šablauskas, aktorė Lina Narijauskienė.

THE NEW THEATRE

The New Theatre was established in **2008**. The New Theatre is the first of its kind in Lithuania, independent and aspiring to professional theatre-making. It is a theatre for people with disabilities and people from various social groups: healthy and disabled, professional and amateur artists together create theatre performances. Over the course of six years the New Theatre has presented nine performances to an audience, and a new premiere - is coming up.

Our work is only made possible by the kind support of our grant-giving organisations, sponsors and donations from the private sector.

We take pleasure in inviting you to our plays and believe you will be pleasantly and unforgettably impressed.

THE NEW THEATRE PERFORMANCES IN THE YEARS 2009-2014:

2014 8 Women. A French dark comedy, based on a play by Robert Thomas. Directed by A.Šakalienė.

2013 Melisa the Brave. A puppet show for preschool children, which is instructive and educates the imagination. Directed by M.B.Braškytė.

2012 The Dawn. A play based on the poetry of Maironis, one of the most famous Lithuanian romantic poets of the XIXth and XXth centuries. Directed by Š.Šulc.

2012 Dury's. A performance in a

clowning genre. Directed by V. Jemeljanov.

2011 The Runaway of Kursas. A tragicomedy for the whole family based on a play by A. Liobytė. Directed by A. Čepaitytė.

2010 Island of the Beggars. A tragicomedy based on a play by K. Saja. Directed by T. Varnas.

2010 Lithuanian Shewolf - Grand Duchess. A musical, abundant in rural domestic magic, ancient rites and ritual scenes. Directed by A. Mažintas.

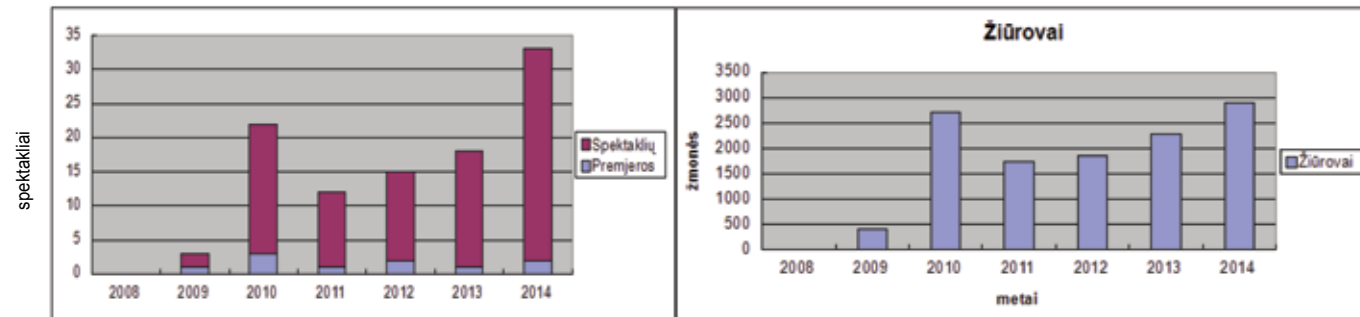
2010 The Messenger. A meditative reading of Klaus J. Joehle's book of the same name. Directed by D. Keturakytė.

2009 The Glass Menagerie. A tragicomedy by Tennessee Williams. Directed by A. Šablauskas.

„PELNINGA VIETA“

2008 - 2014 M. REPERTUARAS
Spektakliai ir premjeros

Kūrybinė veikla kasmet auga ir plečiasi, ypač didelis kūrybinis proveržis įvyko 2010 m., kai teatrui buvo suteiktas neįgaliųjų įmonės statusas. Neįgaliųjų Naujojo teatro kūrybos potencialą, spektaklių augantį profesionalumą įrodo kasmet vis didėjantis žiūrovų skaičius.

Spektaklio pav.	Vieta	Spektaklių sk.	Žiūrovų sk.
„Stiklinis žvėrynas“	Menų spaustuvė, Dramos teatrui: Kaunas, Panevėžys, Šiauliai, Vilnius Druskininkų teatro festivalis, Lietuvos festivalis Begasas	26	4450
„Pasiuntinys“	Menų spaustuvė, Lietuvos teatro sąjunga	6	650
„Lietuvos Vilké - Didžioji kunigaikštienė“	Menų spaustuvė Tarptautinis Kiemo teatrų festivalis	5	600
„Ubagų sala“	Lenkų kultūros namai, Menų spaustuvė	5	550
„Kuršo bėglis“	Menų spaustuvė	3	600
„Klounados žanro spektaklis „ Dury's“	Kultūros centrai Vilniaus mokytojų namai	3	200
„Beauštanti“	Ugdymo institucijos, kultūros centrai	18	2580
„Drąsioji Melisa“	Vaikų darželiai, kultūros centrai	20	1060
„ 8 mylinčios moterys“	Dramos teatrui: Vilnius, Marijampolė kultūros centrai	9	1220
Viso:		95	11910

2008 M. TEATRO KŪRIMASIS

Svetlana Laima Zemleckienė
Artūras Bardzilauskas-
Neįgaliųjų Naujojo teatro steigėjai

KŪRYBA. 2007 m. „Mažosios teatro akademijos“ kurso diplomantai (neįgalieji) Vilniaus mažajame teatre pristatė spektaklį pagal A. Ostrovskio to paties pavadinimo pjesę „Pelninga vieta“ (rež. Silva Krivickienė). Spektaklis sulaukė didelio visuomenės dėmesio. Žiūrovai įvertino, kiek daug gali neįgalieji, kad scenoje jų negalios tarsi savaime išnyksta. Tokia reakcija įkvėpė neįgaliuosius tolimesnei kūrybai. Baigusi šį kursą, S. L. Zemleckienė drauge su VšĮ Socioedukacijos ir kultūros centro „Ateik“ vadovu A. Bardzilausku, 2008 m. lapkričio 13 d. Vilniuje įkūrė Neįgaliųjų Naująjį teatrą (projektą parėmė Vilniaus miesto savivaldybė). Teatro direktoriumi paskirtas režisierius Artūras Šablauskas.

EDUKACIJA. Gabūs menui neįgalieji Lietuvoje ilgą laiką neturėjo jokių galimybių įgyti teatrinio išsilavinimo. Neįgaliųjų trupės „Lašai“ (Vilniaus krašto žmonių su negalia sąjunga) iniciatyva, 2005 m. 6 neįgalieji (vėliau buvo priimti dar du) aktorinio meistriškumo pradėjo mokytis „Mažojoje teatro akademijoje“ prie LMTA. Keletą metų jie mokėsi vaidybos pagrindų, scenos kalbos, grimų, teatro istorijos, vokalo disciplinų. 2008 m. buvo atrinkta kita neįgaliųjų grupė (13 asmenų) studijoms „Mažojoje teatro akademijoje“ tęsti, kursą taip pat lankė trys sveikieji, norintys tapti aktoriais. Buvo tobulinami aktorinio meistriškumo, scenos kalbos, režisūros įgūdžiai.

SOC. INTEGRACIJA. Darbo pradžioje teatras neturėjo nei savo transporto, nei patalpų, glaudėsi prie VšĮ „Mažosios gubijos“ (Šiaulių g. 8, Vilnius, pirmininkė Nijolė Stankevičiūtė), šioje įstaigoje vyko ir repetacijos. Kuriant teatrą, prireikė įvairių prekių ir paslaugų. Į kvietimą padėti, prisidėti prie teatro veiklos, vežioti neįgaliuosius į repetacijas, atsiliepė visai nepažįstami žmonės, savanoriai, kurių iniciatyva buvo didelis ramstis. Daugelio nuomone, toks netradicinis teatras buvo socialinis reiškinys, tačiau neįgalieji akcentavo daugiau kultūrinį teatro vaidmenį.

KŪRYBA. Profesionalų ir užburiantį gyvavimąteatras pradėjo režisieriaus Artūro Šablausko pastatymu – dviejų dalių tragikomedija „Stiklinis žvėrynas“, sukurta pagal Tene-sio Viljamsso to paties pavadinimo pjesę. Premjera buvo pristatyta neįgaliesiems pritaikytame Valsty-biniame Vilniaus mažajame teatre spalio 3 ir 4 d. Statant spektaklį, buvo pakviesti profesionalūs me-nininkai: scenografijos ir kostiumų dailininkė, choreografas, šviesų režisierius. Šiame teatre pirmuo-sius žingsnius į sceną žengė Mantas Zemleckas, dabar jau profesionalus aktorius. Įsimintinus žodžius apie spektaklį paliko rež. A. Šablauskas (1963–2012): „Kiekvienas žiūrovas spektaklį suvoks savaip, atras jame dalelę savęs. Jau pats pjesės pava-dinimas tarsi nurodo į trapų žmogaus vidinį pasaulį, kurį kartais la-bai neatsargiai sudaužome. Kasdien visi skubame, bėgame ir nepaste-bime tų, kurie yra šalia. Juk kiekvienas žmogus viduje yra be galo trapi asmenybė, tad su žmogaus vi-diniu pasauliu reikia elgtis atsar-giai, taip kaip su stiklu.“ Anot S.L. Zemleckienės, su A. Šablausku patiko dirbti, nes jis nežiūrėjo į žmogų kaip į neįgalų, bet skatino siekti profe-sionalumo daug dirbant. Norėjo, kad kurtume meną iš didžiosios raidės. Kelis kartus keitėsi aktoriai, bet režisūra išliko ta pati. Šis spektak-lis iki šiol sutraukia pilnas sales, ypač mėgiamas jaunimo.

EDUKACIJA. Spalio 26–29 d. Nauja-sis teatras dalyvavo tarptautiniame neįgaliojo jaunimo teatrų projekte „BAROS“ (angl. *Bread and Roses on Stage*), kuri finansavo Grundtvig mo-kymosi partnerystės programą. Nau-jasis teatras pasidalijo darbo su neįgaliaisiais metodika ir parodė „Stiklinio žvėryno“ ištraukas. 13 neįgaliųjų (su fizine, judėjimo, regėjimo negalia), mokėsi aktorystės paslapčių „Mažajoje teatro akademi-joje“, parodė Karlo Goldonio pjesės „Triufaldino arba dviejų ponų tar-nas“ ištraukas LMTA akademinėi ben-druomenei (dėstytojams, aktorinio meistriškumo, režisūros specialybių studentams).

SOC. INTEGRACIJA. Teatras galėjo egzistuoti ir kurti tik Lietuvos žmonių paramos, savanorystės, savo daruotojų entuziazmo dėka. Nauja-sis teatras bandė siekti socialinės neįgaliųjų įmonės statuso (dotaci-jos darbuotojų atlyginimų mokėjimui) – Darbo biržai pateikė savo verslo planą. Deja, gavo neigiamą atsakymą. Tuo metu teatras savo veiklą vykdė Vilniaus G. Petkevičaitės-Bitės su-augusiųjų mokymo centre (patalpos pritaikytos neįgaliesiems), adresu Žirmūnų g. 32, Vilnius.

Akimirkos iš „Stiklinio žvėryno“

2010 M. NEĮGALIŪJŲ SOCIALINĖS ĮMONĖS STEIGIMAS

KŪRYBA. Naujasis teatras visuomenei pristatė net tris premjeras: sausio 14 d. meditacinį spektaklį „Pasiuntinys“ (rež. D. Keturakytė) ir rugsėjo 2 d. muzikinį spektaklį „Lietuvos vilkė – didžioji kunigaikštienė“ (rež. E. Mažintas) Menų spaustuvėje (Šiltadaržio g. 6, Vilnius). Pastarasis spektaklis gavo paramą iš KRF pagal projektą „Vodevilis – lietuviškojo teatro scenoje“. Gruodžio 3 d. Tarptautinei neįgaliųjų dienių paminėti Vilniaus lenkų kultūros namuose parodyta „Ubagų sala“ (rež. T. Varnas), jam taip pat skirta dalinė KRF parama. Tais pačiais metais teatras dalyvavo VI Druskininkų teatro festivalyje, kuriame pasirodė su spektakliu „Stiklinis žvėrynas“.

EDUKACIJA. Be to, kad teatras teikia gyvojo vaidybos meno pastatymų paslaugas, šioje įstaigoje organizuojami bendrieji ir specialieji mokymai, seminarai, vykdomi edukaciniai, kultūriniai ir socialinės integracijos projektai.

Sudaryta dar viena neįgaliųjų grupė (6 asmenys) aktoriniam meistriškumui tobulinti Mažojoje teatro akademijoje. Po dvejų studijų metų jie parodė savo diplominį spektaklį, kurį rengė pagal Moljero pjesės „Vedybos per prievartą“ ištraukas.

SOC. INTEGRACIJA. Prezidentūroje įvyko Lietuvoje veikiančių neįgaliųjų organizacijų bei įstaigų susitikimas – diskusija su Lietuvos Respublikos Prezidente Dalia Gry-

bauskaite. Jame teatro direktorė S. L. Zemleckienė papasakojo apie vien neįgaliųjų iniciatyva gyvuojančią 12 žmonių teatro trupę, išdėstė savo problemas. Šalies vadovė pažadėjo padėti kūrybingiems ir sumaniems neįgaliesiems ir savo pažada tesėjo – Lietuvos SADM teatrui suteikė socialinės neįgaliųjų įmonės statusą. Įsteigti 7 etatai, iš viso teatre dirba 8 neįgalūs darbuotojai. Vilniaus teritorinė darbo birža pradėjo nuolatinei remti teatro veiklą: trejiems metams parengtas įstaigos verslo planas: teikiamos paraiškos neįgaliųjų darbuotojų darbo vietoms įsteigti, darbo užmokesčio ir valstybinio socialinio draudimo įmokų dalinei kompensacijai, asistento ir transporto išlaidų subsidijoms gauti.

„PASIUNTINYS“

„PASIUNTINYS“

„UBAGŲ SALA“

„LIETUVOS VILKĖ“ – DIDŽIOJI KUNIGAİKŠTIENĖ“

KŪRYBA. Režisierė A. Čepaitytė Naujajame teatre pastatė spektaklį „Kuršo bėglys“ – dviejų dalių tragikomediją pagal A. Liobytės pasaką „Kuršiukas“. Premjera parodyta Menų spaustuvėje (erdvės pritaikytos neįgaliesiems). Spektaklyje kalbama apie meilę, ištikimybę, pasiaukojimą, pareigą savo gimtinei. Šiame spektaklyje vaidina 21 asmuo, o su režisieriais, scenografais ir ankstesnių spektaklių aktoriais suskaičiuojama jau apie 60 žmonių (palyginimui: pirmąjį spektaklį rengė 6 žmonės). Kiekvienam vaidmeniui privalu parengti dublerius, nes kolektyvo nariai dėl sveikatos ne visuomet gali išeiti į sceną.

Naujasis teatras dalyvavo I-ame tarptautiniame tautinių kiemo teatrų festivalyje, kuriame parodytas ritualinių apeigų spektaklis „Lietuvos vilkė – didžioji kunigaikštienė“, gavęs prizą už baltų tradicijų ir papročių propagavimą bei etninės kultūros paveldą.

EDUKACIJA. Naujasis teatras vykdo projektus „Šviesos ir šešėlių keliu“ (rėmėjas: KRF) ir buvo įkurta Naujojo teatro studija (ją finansavo fiziniai bei juridiniai rėmėjai). Šių projektų uždaviniai buvo gerinti Naujojo teatro spektaklių pastatymų kokybę, kelti aktorių profesinį meistriškumą, plėtoti profesionalųjį dramos meną įvairiose socialinėse grupėse, skatinti prieinamumo ir atvirumo galimybes mene,

perteikti kultūrinės, dvasinės vertybes visuomenei, o ypač jaunimui.

SOC. INTEGRACIJA. Naujasis teatras nuolat siekė, kad jo spektaklius pamatytų kuo daugiau žiūrovų, nes, mūsų nuomone, kultūrinės vertybės turi būti prieinamos visiems, be išimties. Tad dauguma spektaklių rodomi nemokamai, didelė dalis publikos ateina su kvietimais arba taikomos didelės nuolaidos neįgaliesiems, senjorams, moksleiviams ir grupėms.

Teatras persikėlė į naują būstinę Kirtimų kultūros centre (Dariaus ir Girėno g. 69, Vilnius): ten turi visą biuro įrangą, sceną, taip pat patalpas, kuriose neįgaliesiems sudarytos sąlygos vykdyti kultūrinę ir meninę veiklą. Įsigijome nuosavą transportą – 8 vietų mikroautobusą su keltuvu, pritaikytą neįgaliesiems, judantiems vežimėliu. Neįgalieji vežiojami ne tik į darbą, jie gali dažniau dalyvauti miesto kultūriniuose renginiuose, išvykti į gastroles, ekskursijas.

„KURŠO BĖGLYS“

Spektaklio idėja – pasijuokti iš lengvabūdiškų žmonių, kurie susižavi negirdėtu, neregėtu šalių egzotika ir bėga į jas gyventi, palikę savo gimtinę. Pagrindinė heroja Leliija įtikinėja, kad mūsų gražiame krašte tvoros žydi, dūmai saldūs, o debesėliai kaip ėriukai dangumi bėgioja. Spektaklyje kalbama apie meilę, ištikimybę, pasiaukojimą, pareigą savo gimtinei.

2012 M. SU LIETUVA – Į MAIRONIO METUS

KŪRYBA. Naujasis teatras sukūrė spektaklį „Beauštanti“ (ankstesnis pavadinimas „Petys gi į petį“), kuriuo paminėtos Maironio 150-osios gimimo metinės. Spektaklio premjera įvyko Vilniaus įgulos karininkų ramovėje. Anot režisierės Šviesos Šulc, spektaklis skatina domėtis Maironio kūryba, istorine Lietuvos praeitimi, puoselėja meilę ir pagarbą savam kraštui. Spektaklis sėkmingai rodomas iki šiol ugdymo institucijose, miestų bei miestelių kultūros centruose.

Lietuvos neįgaliųjų bei profesionalių teatro grupių festivalyje „Begasas“ Naujasis teatras pristatė spektaklį „Stiklinis žvėrynas“, tuo parodydamas, kad ir neįgalieji gali siekti profesionalumo, meno aukštumų, tereikia ryžto, darbo ir vilties.

EDUKACIJA. Kartu su Amerikos kultūros centru buvo suorganizuoti mokymai, kuriuos vedė amerikietė dramaturgė, aktorė, pedagogė Lesley Orr. Ji supažindino Naujojo teatro aktorius, režisierius ir draugus su savo metodika, vedė aktorinio meistriškumo pratybas, pasakojo apie pačios įkurtą neįgaliųjų teatrą. L.Orr suvaidino interaktyvų monospektaklį „Ranka rankon“ apie aklą ir kurčią mergaitę, kuri suaugusi tapo garsia mokslininke. Anot talentingos pedagogės, neįgalieji, jei neturi kokių nors savybių, galiu ar gebėjimų, juos kompensuoja savo valia, ir dėl to sėkmingai pasiekia užsibrėžtus tikslus.

SOC. INTEGRACIJA. Su teatru nuolat bendradarbiaujantis VšĮ Socioedukacijos ir kultūros centras „Ateik“ parengė cirko srities projektą „Renginių ciklas Dury's“. Teatro trupė išbandė save naujame žanre – klounadoje, o jos ėmėsi Valerijus Jemeljanov – Sankt Peterburgo cirko žonglierius, vėliau klounas Maskvos cirke. Šiame projekte kartu su neįgaliaisiais repetavo vaikai. Aktoriams šis spektaklis išskirtinis tuo, kad klounai nekalba, o žiūrovai apie jų mintis, jausmus, siekius sužino iš jų mimikos, gestų, judesių ir įvairius garsus skleidžiančių muzikos instrumentų. Klounados premjera įvyko Vilniaus mokytojų namuose.

KŪRYBA. Sukurta premjera: lėlių vaidinimas vaikams „Drasioji Melisa“ (scenarijaus autorė ir režisierė Bronė Marija Braškytė). Tai spektaklis, ugdantis mūsų mažiausią žiūrovą, labai laukiamas ir kviečiamas į vaikų šventes, bendruomenių renginius, ikimokyklinės įstaigas. Dalyvauta Vilniaus festivalyje „Kultūros naktis“, kuriame pristatytas spektaklis „Beauštanti“.

Pastatyta detektyvinė komedija „8 mylinčios moterys“ (rež. A.Šakalienė) prancūzo dramaturgo Robero Toma pjesę. Spektaklio idėja – gobšumas, sumaterialėję šeimos tarpusavio santykiai, virstantys į karikatūrą.

Lapkričio 13 d. Vilniaus įgulos karininkų ramovėje paminėtas kūrybinės veiklos jubiliejus „5-erius metus liepsnojame Jums“. Renginys truko visą dieną, net 12 val.: parodytos ištraukos iš daugumos teatre statytų aštuonių spektaklių, archyvinė vaizdo medžiaga, pertraukų metu vyko pokalbiai, diskusijos, susitikimai su teatro režisieriais, rėmėjais, partneriais, savanoriais ir bendražygiais. Vilniaus mažajame teatre Naujojo teatro trupė parodė spektaklį „Stiklinis žvėrynas“ ir taip pagerbė šviesų savo pirmojo režisieriaus A. Šablausko atminimą.

EDUKACIJA. Parengtas projektas „Neįgaliųjų Naujojo teatro kūrybinė iniciatyva, skatinanti profesionaliojo meno, socialinės bei sveikatos aplinkos sanglaudą“ (rėmėjas:

Lietuvos kultūros ministerija), kurio įgyvendinimo metu sudarytas glaudus bendradarbiavimo tinklas su Vilniaus Mažuoju teatru, teatru „Lėlė“, Vilniaus miesto socialinės paramos centru, psichikos sveikatos centrais. Keliant Naujojo teatro darbuotojų profesinį meistriškumą, kompetenciją ir kvalifikaciją, į kūrybinę komandą įtraukti profesionalūs teatro menininkai.

SOC. INTEGRACIJA. Mėnesiniame žurnale „Mūsų žodis“ sukūrėme rubriką „Teatras kaip gyvenimo būdas“, kurioje išspausdinti straipsniai, atskleidžiantys Naujojo teatro kūrėjų pasiekimus, kolektyvo unikalumą, meninių sprendimų originalumą. Parama šiam projektui, kuriuo teatras supažindino visuomenę su savo veikla, gauta iš Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondo.

„8 MYLINČIOS MOTERYS“

„8 MYLINČIOS MOTERYS“

„DRASIOJI MELISA“

KŪRYBA. Parengta premjera, šokio spektaklis pagal šiuolaikinę Kerilės Čerčil pjesę „Neprilygstamos merginos“ (rež. Šviesa Šulc, projektas „Neįgaliųjų Naujojo teatro ir profesionalių menininkų kūrybinė iniciatyva“). Pjesė skirta karjeristės vaidmens visuomenėje apmąstymui, ji kelia klausimus, kas yra moterų laisvė ir laimė.

Teatras labai daug gastroliavo, viešėjome Lietuvos miestų dramos teatruose, kultūros centruose, taip pat apkeliojome mažesnius miestus ir miestelius. Siekėme dovanoti meną kuo platesniam žiūrovų ratui. Šios išvykos įmanomos kultūros regionuose projekto „Teatras, kuriam rūpi kiekvienas“ dėka. Minėtiems projektams lėšų skyrė vienas pagrindinių teatro rėmėjų – Lietuvos kultūros taryba.

EDUKACIJA. Iki šiol Lietuvoje, skirtingai nei kitose užsienio šalyse, neįgalieji neturėjo galimybės studijuoti teatro meno ir įgyti išsilavinimo šioje srityje. Vytauto Didžiojo universitete Naujojo teatro vadovė ir aktorai susitiko su vaidybos studijų dėstytojais aptarti studijų šiame universitete galimybių. Jau planuojama organizuoti pirmąjį kursą pagal neįgaliesiems aprobuotą programą.

Gavus dalinį finansavimą iš Vilniaus m. savivaldybės, prie Neįgaliųjų Naujojo teatro veiklą tęsia teatrinė studija, šiemet gavusį vardą „Be įtampos“. Joje dėstomi vaidybos, scenos judesio, psichodramos, teatro istorijos, režisūros, vokalo kursai (dėstytojai:

LEU lektorė, teatro ir kino aktorė, režisierė S. Visockaitė, profesionalus aktorius M. Zemleckas, režisierė K. Gudmonaitė). Į šią studiją priimami ir sveiki įvairaus amžiaus žmonės, norintys tobulėti.

SOC. INTEGRACIJA. Teatro darbuotojai dalyvavo mokymuose, kuriuose susipažino su brazilų teatro režisieriaus Augusto Boalio engiamųjų teatro metodais. Jie sėkmingai pritaikomi per kolektyvo aktorines praktikas, susirinkimus bei renginius. Darbas yra žmogaus teisė, reabilitacijos tikslas ir socialinės integracijos pagrindas. Daugeliui neįgaliųjų teatras yra pirmoji darbovietė, todėl samdome psichologę, kuri padeda tarpusavio bendravime, moko darbo komandoje, laiko planavimo, streso valdymo ir kt. įgūdžių.

Naujajame teatre atliktas tyrimas „Neįgaliųjų socializacijos galimybės: Neįgaliųjų Naujojo teatro atvejo analizė“ (rėmėjas: Lietuvos kultūros taryba). Projektas aktualus tuo, kad Lietuvoje dar nebuvo išsamių tyrimų, skirtų neįgaliųjų teatriniui ugdymui, dar nėra aprašytos ir susistemintos darbo su jais metodikos, kaip jie susiduria ne tik su jais iškylančiomis, specifinėmis, bet ir visiems kūrėjams bendromis problemomis.

Toks teatras Lietuvoje – tai išskirtinis fenomenas, o mūsų praktika parodė, kad daug galima nuveikti suvienijus įvairias socialines grupes bendram tikslui.

„NEPRILYGSTAMOS MERGINOS“

DAUGIAU APIE MUS...

Dina Sergijenko. Negalia turintys aktoriai ruošiasi užkariauti profesionalia scena. 2008-09-25, Alfa.lt

Gintarė Šatkauskaitė. Neįgalieji dovanuoja meną sveikiesiems. 2010-01-30. Nr. 24 (5974) „Respublika“

Virginija Genienė. Naujasis teatras, arba Neįgalieji gali viską. 2010-(03-31-04-06) Nr. 13 (939) „Šeimininkė“

Irena Karalienė. SKI pedagogo spektaklis „Menų spaustuvėje“. 2010 m. gruodis Nr. 11 (2396) Vilniaus pedagoginio universiteto laikraštis „Šviesa“

Renata Baltrušaitytė. Teatrai, kurių nežinojote. Kultūra. 2011-01-24, Nr. 4 (950) „Veidas“

Marta Kuzmickaitė. Portretas „Šviesos spinduliais po teatro užkuliusius“. 2011-12-23, Nr. 226 (3627) „Verslo žinios“

Sigita Purytė. Spektaklio apie Maironį aktoriai - aklieji ir silpnaregiai. 2012-10-19 „Lietuvos rytas“

Živilė Žilionytė. „Naujasis teatras“ norintiems siekti ir keistis. 2013-06-08 „Kauno žinios“

Justina Kabakaitė. Neįgaliųjų teatras: norime dovanoti save. 2013-09-28. Nr. 224 (4092) „Vakaro žinios“

Liucija Zubrutė. Neįgaliųjų teatro vadovė: nebesame ufonautai. 2013-11-04,

Bernardinai.lt

Monika Nemanytė. Šis ruduo - man spalvingesnis. Rubrika: teatras kaip gyvenimo būdas. 2013 m. Nr. 11 „Mūsų žodis“

Leonarda Vilytė. Apie Dievo kibirkštį ir kitus teatro slėpinius. Rubrika: kultūra. 2013-11-30 „Bičiulis“

Alvydas Valenta. Penkerius metus liepsnoja Jums. Rubrika: teatras kaip gyvenimo būdas. 2013 m. Nr. 12 „Mūsų žodis“

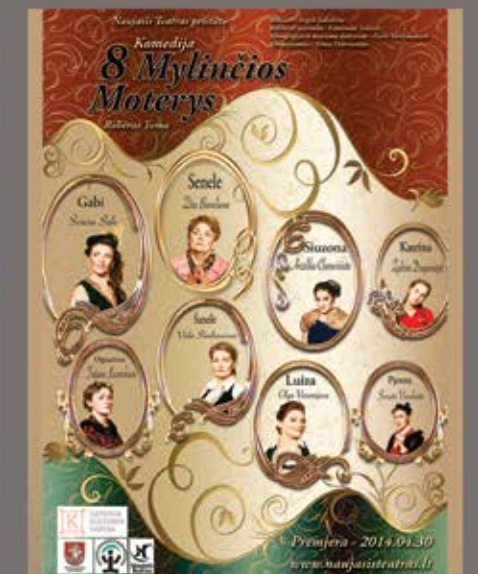
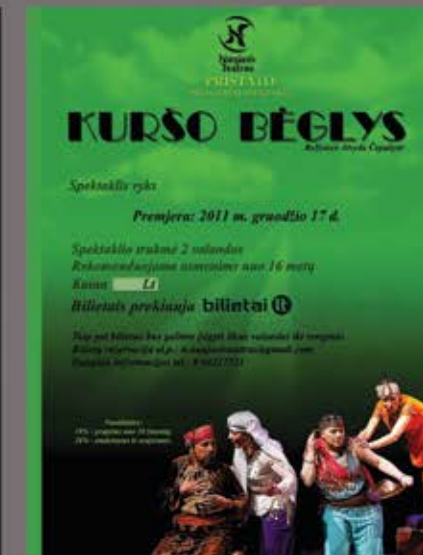
Emilija Stonkutė. Naujas spektaklis - apie tamsiąją žmogaus pusę. Rubrika: Prie kūrybos šaltinio. 2014-05-22, Nr. 20 „Bičiulystė“

Šviesa Šulc. Amžinai atsinaujinantis. Rubrika: Teatrai. 2014-06-26. Įmonių katalogas Visa Lietuva.

Leidinyje panaudotos Petro Kielės, Dmitrijaus Matvejevo, Tomo Piliponio, Linos Rapalavičiūtės, Giedrės Sutkutės, Laimučio Vidžiūno, Astos Žakauskaitės, Linos Žižliauskaitės, Martos Žuravskajos, asmeninių bei teatro archyvų fotografijos.

Leidinį parengė: Svetlana Laima Zemleckienė, Monika Nemanytė.

Leidinio tiražas - 800 egz.

„Menas kaip kontempliacija,
žmogaus valios, emocijų ir proto reiškiny
yra dvasingumą ugdantis veiksnys...
kartu atveriant galimybes skleisti neįgaliojo
talentui, atkreipiamas ir visuomenės dėmesys,
formuojamos teigiamos nuostatos.“
(LEU prof. Aldona Vilkelienė)

www.naujasisteatras.lt

Leidini remia:

LIETUVOS
KULTŪROS
TARYBA